

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Oslo, hidrører fra en bevilling, der står til rådighed for udstillinger i udlandet, og det ydede beløb har altså ikke noget at gøre med kunstnerstøtten efter loven om statens kunsthond. Beløbet, der er bevilget til udstillinger, skal tjene til dækning af de omkostninger, som de pågældende kunstnere har i forbindelse med gennemførelsen af arrangementerne.

Det er en meget gammel tradition, at man fra statens side støtter udstillinger, sådan som også hr. Arne Christiansen var inde på det. Til at forestå udstillingsarrangementerne findes en særlig kunstkomité, hvis formand er udnævnt af ministeriet, men hvis medlemmer i øvrigt er udpeget af de anerkendte kunstudstillingsgrupper. Denne komité er kunstnerisk suveræn og uafhængig og må være det. Den til enhver tid siddende minister kan ikke påtage sig at udvælge de kunstværker, der skal udstilles. Komiteen arbejder også med nordiske udstillinger, herunder altså ungdomsbiennalen, men på den måde, at man med udgangspunkt i en nordisk aftale, der specielt handler om ungdomsbiennaler, nedsætter et tre mands udvalg, en jury, som skal udpege de kunstnere, der skal deltage i det nordiske fællesarrangement.

På denne måde er man gået frem også i dette tilfælde, og ministeriet har så lidt denne gang som ved tidligere lejligheder overhovedet blandet sig i det valg, som kunstnerne har truffet med hensyn til, hvem der skulle repræsentere dansk kunst. For så vidt er ministeriet uden for, hvad der sker i Norge, og jeg har måttet sige både til kunstnere og til andre, der har spurgt mig, at de pågældende kunstnere naturligvis må tage konsekvenserne af de handlinger, de foretager sig, når de er i udlandet. Hvad enten man er kunstner eller har et andet erhverv, må man naturligvis være indstillet på at tage konsekvensen af det, man gør. I øvrigt er forholdet det, at kommer en dansker i vanskeligheder i udlandet, er det det danske udenrigsministeriums repræsentation på stedet, der tager sig af problemet, ikke den enkelte fagminister.

Men nu drejer det sig om konsekvensen af det, der er sket, og dér vil jeg gerne sige, at jeg tror, hr. Arne Christiansen er enig med mig i, at vi naturligvis fortsat fra dansk side

må støtte denne udstillingsvirksomhed, der har den lange tradition; vi kan slet ikke undvære den, og der har ikke været tilfælde af denne art tidligere. Kunstkomiteen, der er det ansvarlige organ for udstillingsvirksomheden, gennemgår nu hele materialet, hele sagen, og så får jeg en rapport. Jeg har ikke nogen fuldstændig rapport; jeg savner en hel del oplysninger. Jeg har i dag til morgen fået en henvendelse fra 62 norske kunstnere, der for så vidt bakker de unge op, men der kommer andre henvendelser, og jeg ønsker at samle disse mange ting, og jeg ønsker også at se en udskrift af retsprotokollen fra Oslo, sådan at alt materiale foreligger først til behandling i komiteen, der er det ansvarlige organ, og derefter naturligvis til behandling i ministeriet. Men jeg er ganske sikker på, at kunstkomiteen i sin behandling af sagen vil være indstillet på at drage de konsekvenser, som man måtte finde det nødvendigt at drage under hensyntagen til den kunstneriske frihed.

Arne Christiansen: Jeg takker for ministerens understregning af, at komiteen vil drage de nødvendige konsekvenser af det, som er sket.

Jeg vil også gerne bekræfte, at jeg er enig med ministeren i, at vi selvfølgelig fortsat skal deltage i udstillinger også i udlandet. Kriterierne for kunststøtten er det ikke tiden her at diskutere, men jeg tror, det har været gavnligt, at ministeren har givet denne redegørelse i dag også over for den befolkning, som står i høj grad uforstående over for, at noget sådant som dette kan ske under de givne vilkår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bodil Koch* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren redegøre for, hvor langt man er nået med planerne om udbygning af Nationalmuseets afdeling i Brede?“

Bodil Koch: Jeg er så glad ved, at jeg står med ministerens artikel fra Politiken for i dag i hånden. Jeg vil ikke kalde den, som Politiken har kaldt den, handling og snak, jeg vil kalde den handling og ord og tale lidt om den sammenhæng, der er mellem de to ting.